

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАВУКИ
ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ЗАПОРІЗЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ
ТВОРЧОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ «ГРАНІ»
ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

**«ПАПЕРОПЛАСТИКА, ЯК ЗАСІБ
РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ
ЗДІБНОСТЕЙ.
ПОРТРЕТ ДРУГА»**

КОНСПЕКТ ЗАНЯТТЯ

Підготувала:
методист, керівник гуртка
«Початкове технічне моделювання»
КЗ «ЗОЦНТТУМ «Грані» ЗОР

Зайченко О.В.

м. Запоріжжя, 2020 р.

ВСТУП

Паперопластика – це творчий процес конструювання об'ємних та напівоб'ємних форм з паперу шляхом його механічної обробки та трансформації. А саме: складання, скручування, згинання, вирізування, гофрування, розрізування, склеювання тощо. Це синтез різних видів образотворчої діяльності: аплікація, малювання, конструювання з паперу.

Ця техніка дозволяє створювати напівоб'ємні та об'ємні паперові композиції, схожі зовні з барельєфом і скульптурою. Починаючи із найпростіших фігурок, шляхом методу проб і помилок, зі звичайного аркушу паперу дитина, зможе створити власний паперовий світ. Квіти, тварини, казкові герої, виконані в цій техніці, за рахунок об'єму та гри світла й тіні, виглядають як справжні витвори мистецтва.

Творчий процес в техніці паперопластики не тільки цікавий, а й корисний. Він сприяє розвитку гнучкого мислення та фантазії, тренує пам'ять, увагу й концентрацію, поліпшує координацію рухів і дрібну моторику пальців, знижує тривожність, підвищує самооцінку й упевненість у власних силах.

Паперопластика - сучасний вид мистецтва. На початку ХХ століття стали з'являтися перші роботи в техніці паперової пластики. Її використовували в своїх роботах як зарубіжні, так і вітчизняні художники. До кінця 20-го сторіччя паперопластику визнали, як окремий вид мистецтва. В даний час паперопластика широко використовують в дизайні інтер'єрів, створенні авангардної моди та інших напрямках.

В гуртках науково-технічного напрямку широко використовується папір та його різновиди. Не дивлячись на те що існують гуртки «Паперопластика», програми яких затверджені МОН України, цю форму роботи з папером використовують й інші гуртки («ПТМ», «Юний дизайнер», «ДУМ», «Архітектурне моделювання» і т. д).

Мета: формувати компетентності особистості у процесі створення робіт у техніці паперопластики.

Завдання: не просто навчити гуртківців виготовляти вироби з паперу, а й показати їх творчі можливості; стимулювати їх до власної творчої діяльності, самовираження та самовдосконалення.

По даній темі представлено конспект заняття «Паперопластика як засіб розвитку творчих здібностей. Портрет друга» який може бути використано керівниками гуртків науково-технічного та естетичного напрямку. Конспект заняття розраховано на гуртківців, які мають початкові знання та практичні навички по цій темі.

КОНСПЕКТ ЗАНЯТТЯ

Тема: "Портрет друга. Паперопластика як засіб розвитку творчих здібностей"

Гурток: «Початкове технічне моделювання» II р. н. поч. рівень

Мета:

навчальна - навчити дітей засобами паперової пластики створювати портрет, передаючи настрій, емоції, характер людини. Розширити знання про напрямок роботи художника-портретиста. Учити умінню аналізувати, розуміти твори мистецтва. Закріпити практичні навички у роботі з папером та інструментами;

розвиваюча - розвивати окомір, творчу уяву, почуття кольору, пропорцій. Проконтролювати вміння дітей застосовувати набуті навички у роботі з папером. Забезпечити в ході заняття поповнення словникового запасу дітей;

виховна - виховувати почуття прекрасного, естетичний смак, охайність у роботі. Викликати інтерес до роботи художника.

Завдання:

- відпрацювати практичні навички у роботі з папером;
- зробити порівняльний аналіз картин;
- викликати естетичні почуття.

Методи: - словесні (розповідь, пояснення); - наочні (демонстрація репродукцій картин, робіт старших вихованців); - практичні (практична робота, ігрова вправа, екскурсія до музею).

Методи стимулювання інтересу до навчання - створення цікавої ситуації.

Тип заняття: комбіноване.

Форма заняття: групове.

Вид заняття: творча майстерня.

Міжпредметні зв'язки: зображувальне мистецтво, історія мистецтв.

Обладнання: демонстраційний матеріал: репродукції картин художників-портретистів із зображенням дітей та дорослих, картки з новими термінами, зразки дитячих робіт.

Роздатковий матеріал: кольоровий папір, заготовка для роботи на аркуші паперу А3, клей, ножиці, фломастери, олівець.

Очікуваний результат: діти повинні самостійно виготовити портрет засобами паперової пластики та представити їх на виставку; мають навчитись аналізувати твори мистецтва.

Хід заняття

I. Вступна частина

1. Організаційний момент

2. Активізація уваги дітей. Актуалізація опорних знань

- Сьогодні на занятті ми здійсним захопливу подорож до музею.
- Що таке музей? (Відповіді дітей).

Термінологія: *Музей* - це заклад який займається збиранням, вивченням, зберіганням та експонуванням культурних, природних та історичних цінностей.

- Які правила поведінки у музеї?
- Що потрібно для входу до музею?

У вас на столах лежать чисті квитки, але ми поки не знаємо до якого музею ми потрапимо, а щоб дізнатися потрібно олівцем добре заштрихувати цей квиток.

- Які зображення ви побачили? Назвіть одним словом (картини).

3. Оголошення теми та мети заняття.

- Ми потрапимо до художнього музею, а точніше до картинної галереї. В ній представлені картини портретного жанру. Ознайомимось з деякими із них детальніше, навчимося аналізувати їх. Після екскурсії до галереї виконаємо творче завдання, а потім самі попрацюємо художниками-портретистами в нашій творчій майстерні.

II. Основна частина

1. Демонстрація репродукцій картин. Порівняльний аналіз

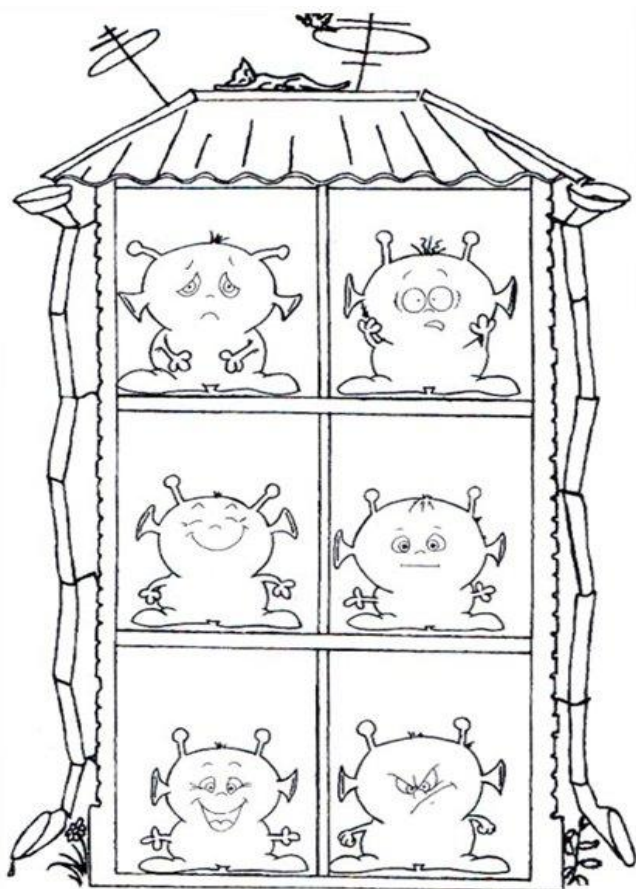
- Кого ви бачите на портретах?
- Чи бачите ви різницю в обличчях дітей та дорослих? (Дитячі обличчя кругліші, широко розкриті очі, рум'янець на щоках, пухкенькі губи. У дорослих обличчя більш видовжені, колір шкіри темніший, грубіший, зморшки, вираз обличчя зовсім інший).
- Що ще ми можемо сказати про людину дивлячись на портрет? (характер, настрій, професія, соціальний статус).

- Ми розглянули з вами портрети дітей та дорослих. Не кожен художник пише портрети. Треба досконало знати анатомію людини. Митець повинен відчувати характер людини, її настрій та різними способами донести до нас її внутрішній стан, а не зобразити тільки зовнішність.

Є різниця в написанні портретів дітей та дорослих. Доросла людина може годинами позувати для художника, а у дітей настрій змінюється миттєво, вони непосидючі. Дорослі стримують свої почуття, емоції, а діти не можуть. Вони легко імпровізують, на обличчі яскраво виражені емоції.

Для підтвердження моїх слів ви виконаєте **творче завдання "Покажи емоцію"**. Діти в парах обирають конверт, складають розрізану картинку та показують задану емоцію.

- Що нам допомагає зрозуміти який настрій, відчуття на даний момент у людини? (очі, рот, брови, лоб змінюються). **Термінологія:** Рух м'язів обличчя, які виражають внутрішній стан людини називають *міміка*.

2. Мотивація навчальної діяльності. - Ми підійшли до найважливішого моменту нашого заняття - створення портрета. Це буде портрет вашого друга. Але ви будете його не малювати, а створювати за допомогою паперу, це не менш цікавіше заняття. Після цього ми створимо свою галерею портретів, яку зможуть відвідати ваші батьки, друзі.

3. Демонстрація та аналіз робіт дітей.

Подивіться на роботи інших дітей, єдиного зразка немає, так як кожен з вас проявляє своє бачення, творчу уяву.

- Який матеріал використовували діти у своїх роботах?
- Що можна зробити з папером, які дії? (розірвати, пом'яти, надрізати, розрізати)
- Які технічні прийоми обробки паперу використовували діти у своїх роботах?
- Скажіть, це пласке зображення? А яке?
- Які деталі виконано в об'ємі?

При використанні таких прийомів зображення буде напівоб'ємним.

4. Демонстрація виготовлення основи портрета

1. Аркуш паперу А4 розрізаємо навпіл. Одну частину згинаємо по вертикалі, на якій малюємо овал обличчя, другу по горизонталі, на ній малюємо лінію плечей. І вирізаємо. Це основа.

2. На основу наклеїти деталі - очі, ніс, брови, губи, вуха з урахуванням пропорцій обличчя.

3. Наклеїти на фон.

Після цього ваша творча робота. Зачіски, одяг, аксесуари наклеїти, застосовуючи різну обробку паперу.

4. Згадаємо пропорції обличчя.

5. Правила ТБ з ножицями, клеєм.

Ви довго сиділи, слухали та спілкувались зі мною і тому треба провести фізхвилинку.

Фізхвилинка:

Щось не хочеться сидіти.

Треба трохи відпочити.

Руки вгору, руки вниз.

На сусіда подивись.

Руки вгору, руки в боки.

Вище руки підніміть.

А тепер їх опустіть.

Плигніть, діти, кілька раз.

За роботу, все гаразд.

5. Практична частина. Самостійна робота вихованців. Індивідуальний підхід.

III. Заключна частина

Загальний підсумок заняття.

Оформити галерею портретів.

- Галерею яких картин ми створили?

- Як ви гадаєте ви досягли своєї мети у створенні портрету?

- Які у вас виникали труднощі під час роботи?

Аналіз кожної роботи із зазначенням позитивних та негативних моментів.

- Вам подобається ваша галерея?

- Хтось запам'ятав прізвища художників, або картин? Якщо ні, ми ще повернемося до цієї теми, будемо вчитись на їх роботах. Ті знання які отримали та навички якими вже володієте, ви можете використати для створення портретів своїх друзів, родичів.

Рекомендації.

- Тема портретів це безкінечне поле для творчості. Якщо хтось з вас хоче самостійно удосконалювати свої знання та навички, пропоную вам для використання свою бібліотеку, а також ви можете створити свою бібліотеку та колекцію репродукцій на тему «Портрет».

ЛІТЕРАТУРА

1. Копцев В.П., Учим детей чувствовать и создавать прекрасное. Я. "Академия развития" 2001
2. Кузнецова О.С., Мудрак Т. С., Я строю бумажный город.- "Мир книги" 2009
3. Шумега С.С. Дизайн. Історія зародження та розвитку дизайну. Історія дизайну. Навчальний посібник. К.. 2004
4. Лыкова И.А. Рваное ухо, бумажный хвост.- Издательский дом "Карапуз" 2007
5. Глинская И.П. Изобразительное искусство. К. "Радянська школа" 1981
6. Волкотруб И.Т., Основы художественного конструирования. - Вища школа, 1988.
7. Выготский Л.С. Воображение и творчество. М. "Просвещение" 1991.
8. Холмянський Л. М., Дизайн. Пробний навчальний посібник. – Київ "Вища освіта" 1992